

الروم

مکی سوره دی ۶۰ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿۱﴾

الف- لام- میم (په اصل معنی یی الله تعالی او رسول صلی الله علیه وسلم بنه پوهیږی).

غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿۲﴾

(عیسوی مذهبه) رومیانو، (د پارسی مجوسیانو په مقابل کې) ماتې وخوره.

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾

(مکی معظمی ته) په نږدې متصله ځمکه (د شام او حجاز په سرحدی سیمه) کې، خو هغوی (رومیان) به له دې ماتې وروسته ډیر زر بیرته بریا ترلاسه کړی.

فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۴﴾

(البته) په څو کالو (له دريو نه تر نهو کالو په موده کې). لومړی (په روم باندې د پارس بری) او بیا (بیرته په پارس باندې د رومیانو برلاسی او فتح او ټوله نظامی اوضاع له یو مخ نه په بل مخ او بېنټل) یوازې د الله تعالی په کامل قدرت او نافذالعمل فرمان کې دی، او په دغه ورځ (په پارس باندې د رومیانو د غلبې او برلاسی په ورځ) به مؤمنان خوښ او خوشاله شی.

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾

د الله تعالی په نصرت او مرسته. بیشکه (الله تعالی) چې چاته وغواړی مرسته ورکوی، او (د خپلو احکامو او اوامرو په انفاذ کې) یوازینی برلاسی او رحم کوونکی ذات دی.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶﴾

دا د الله تعالی وعده ده او بیشکه چې الله تعالی خپله وعده نه ماتوی، خو زیاتره خلک (د الهی وعده په قاطعیت او په هغو حکمتونو، چې د یوې ډلې په خپلو او د بلې په برلاسی کې نغښتی دی) نه پوهیږی.

يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾

هغوی یوازی د دنیا د ژوند ظاهری (محسوسه) بڼه وینی خو د آخرت د ابدی او له نعمتونو ډک ژونده یې خبره دی.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾

آیا پخپل گریوان کې سر نه ټیټوی او فکر نه کوی چې الله تعالی آسمانونه او ځمکه او د هغو ترمنځ ټول موجودات او مخلوقات په حقه پیدا کړی، چې تر یوې ټاکلې مودې به دوام کوی، خو زیاتره خلک د خپل رب له (اخروی) ملاقات (او د اعمالو له محاسبې نه) منکر دی.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

آیا دوی په ځمکه کې نه گرځی تر څو د پخوانیو خلکو په حال خبر شی، هغوی له دوی نه ډیر پیاوړی او د قوت لرونکی وو، ځمکه به یې (د بیلا بیلو عمرانی چارو لپاره) په بل مخ اړوله او له دوی نه لا وړاندې یې آباءه کړي وه. او پیغمبران ورته له څرگندو دلایلو سره راغلل (خو کله چې یې پیغمبران دروغ وگڼل، نو دوی هم تباہ شول) او الله تعالی په هغوی زیاتې نه دی کړی بلکه دوی پخپله (په کفر او سرکشی سره) په ځانونو ظلم کاوه.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا السُّوْءَىٰ ۗ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
بِهَاسِتِهِزْءُونَ ﴿١٠﴾

بیا تر ټولو بد عاقبت د هغو کسانو په برخه شو چې ډیرو ناوره اعمالو ته یې لاس اچولی و، د الله تعالی آیتونه یې دروغ گڼل او پرله پسې یې ورباندې توکي او ملنډې وهلې.

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

الله تعالی مخلوقات پیدا کوي، بیا یې (له مرگه وروسته) بیرته راژوندي کوي او تاسو ټول به (د حساب کتاب لپاره) د هغه حضور ته ورگرځي.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

او د قیامت په ورځ به گناهکاران (په غم او هیبت کې ډوب وي او د الله له رحمت نه به) مایوسه او ناامیده وي (ځکه چې هیڅ عذر او پلې به یې نه منل کېږي).

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ

كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

او هیڅ یو باطل خدای به یې (چې دوی به ورته په پټو سترگو په سجدو پراته وو) شفاعت او سفارش ونشي کولی، او دوی به (په کامله پوهه) له خپلو باطلو خدایانو څخه انکار او بیزاری اعلان کړي.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدِينَ فَرَّقُونَ ﴿١٤﴾

او د قیامت په ورځ به ټول (ښه او بد) سره تفکیک او جلا جلا شي.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ

يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

نو هغه کسان به چې ایمان یې راوړی او نیک عمله هم دي، په روضه جنت کې خوبښي او خوشالي کوي.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي

الْعَذَابِ مُحَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

او چا چه د کفر لاره غوره کړې او زمونږ (د قرآن) آیتونه او د آخرت ملاقات یې دروغ گڼلي، عذاب ته به راکښل شي.

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

نو(د اخروی او ابدی نیگمرغی او جنت لپاره) ماښام، (او ماسختن) او سهار د الله تعالی تسبیح او ثنا وویای(او لمونځونه اداء کړی).

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

او په آسمانونو او ځمکه کې ټولې ستاینې د الله تعالی لپاره ځانگړې دي، نو د مازیگر او ماسپښین مهال(هم د الله تعالی تسبیح وویای او لمونځونه وکړی).

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ﴿١٩﴾

(الله تعالی هغه ذات دی چې) ژوندی له مړو(انسان له نطفې، ښه له بد یا مسلمان له کافر نه) زیږوی او مړی له ژوندی(نطفه له انسان نه، بد له ښه، یا کافر له مسلمان نه) . او ځمکه له مړک(وچیدو) نه وروسته ژوندی کوی، او په همدې ډول به تاسو هم له (قبرونو څخه) راوباسی.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾

د(الله تعالی د ربوبیت) یوه لویه نښه دا ده چې تاسو یې له(بی روحه) خاوري نه راپیدا کړی او اوس د بشری پړگنو په حیث د ځمکې په لړ او بر کې خواره واره یاست.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

او(د هغه د قدرت او ربوبیت) یوه نښه دا ده چې تاسو ته یې همدا ستاسو له جنس نه جوړه(د ژوند ملگری) پیدا کړې چې تاسو یې په څنگ کې آرام او هوسا شی، او ستاسو تر منځ یې دوستی او مهربانی ټینګه کړې، بېشکه چې په دې کار کې د تفکر د خاوندانو لپاره نښې پرتې دي.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ السِّنِّكُمْ

وَالْوَنُكْمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

او (د الله تعالى د قدرت او ربوبیت) یوه نښه، د آسمانونو او ځمکې پیدایښت او ستاسو د ژبو او رنگونو اختلاف او سره جلاوالی دی. بیشکه چې په دې (واقعیتونو) کې د پوهانو لپاره نښې پرتې دي.

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّن فَضْلِهِ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

او د هغه (د قدرت او ربوبیت) له نښو څخه یوه هم په شپه کې ستاسو خوب او آرام، او د ورځې د (الله تعالى) د فضل او روزی لټول او هلې ځلې دي. بیشکه چې په دې چارو کې د اوریدونکو خلکو لپاره نښې پرتې دي.

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

او (د الله تعالى د قدرت او ربوبیت) یوه نښه دا ده چې برښنا درته د (تندر) د ویرې او (باران) ته د تمې او امید د وسیلې په حیث څرگندوی او له آسمانه اوبه نازلوی چې ځمکه ورباندې له مرګ (وچوالی) څخه راژوندی شي، بیشکه چې (د خلقت په دې عجایباتو کې) د عقل او پوهې لپاره نښې موجود دي.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُم دَعْوَةً

مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

او د الله تعالى (د قدرت او ربوبیت) یوه نښه دا ده چې آسمان او ځمکه یې په حکم او فرمان تینګ ولاړ دي، او کله چې له ځمکې نه تاسو راوغوړی، بې له درنګه به (له قبرونو څخه) راووزی.

وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانُونَ ﴿٢٦﴾

او د آسمانونو او ځمکې ټول مخلوقات د هغه د مالکیت او فرمان لاندې دي.

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ

الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

او الله هغه ذات دی چې پیدایښت یې ایجاد کړی، او (په قیامت کې یې) بیا هم تکراروی، او دا کار ورته لا ډیر آسان دی، او د هغه صفت په آسمانونو او ځمکه کې تر ټولو لوړ دی، او (الله تعالیٰ په ټولو چارو او اقداماتو) برلاسی او د حکمت څښتن دی.

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ

كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

(الله تعالیٰ) ستاسو له ځانونو نه تاسو ته مثال بیانوی، آیا ستاسو په غلامانو کې چې ستاسو په واک کې دی، کوم یو داسې شته چې زموږ په درکړی شوی مال او شتمنی کې، ستاسو سره مساوی او برابره برخه ولری او تاسو له هغوی نه داسې وویریرئ لکه چې له خپلو رقیبانو او سیالانو څخه ویریرئ؟ (بې له شکه چې د آزاد او غلام او مالک او مملوک ترمنځ دغسې اشتراک نشته نو ځنګه امکان لری چې د الله تعالیٰ مخلوق دی په ربوبیت، خالقیت او مالکیت کې له الله تعالیٰ سره شریک شی؟) په دې توګه موږ خپل آیتونه عاقلانو او پوهانو ته بیانوو.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ

أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

(د مشرکانو اعتقاد او عمل په علمی او منطقی بنسټ نه دی ولاړ) بلکه دغه ظالمان په جهالت او ناپوهی سره پخپلو نفسی خواهشاتو پسې خغلی، او هغه کسان چې الله تعالیٰ (د نفسی خواهشاتو د پیروی له امله) بې لارې کړی وی، څوک به یې سمې لارې ته راوړی؟ بلکه هغوی به هیڅ داسې مرستندوی و نه مومی چې (دوی له ګمراهی او عذاب نه وژغوری).

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

نو(ای پیغمبره!) په ثبات او اخلاص سره پخپل دین (اسلام) ټینگ ودریزه او په هغه الهی فطرت مستحکم او پابند واوسه چې الله تعالی پرې ټول خلک پیدا کړی دی. د الله تعالی په خلقت کې هیڅ بدلون او تغیر نه راځي. همدا حق او مستقیم دین دی خو زیاتره خلک (په دغه حقیقت) نه پوهیږي.

﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

د الله تعالی لوری ته په پوره اخلاص متوجه اوسی، او له عذابه یې وویږیږی، لمونځونه اداء کړی او د مشرکانو په کتار کې مه درپړی.

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ

فَرَحُونَ ﴿٣٢﴾

هغه مشرکان چې خپل (اصلی او فطری) دین یې (پرې ایښی او په یهودی، عیسوی او مجوسی) دلو تپلو ویشل شوی، هره ډله (له دیني احکامو څخه پخپلو اخستل شویو تعبیراتو) خوشاله ده (او فکر کوی چې بس همدوی په حقه دی).

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ

رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

کله چه (له لوی نه لوی کبرجن او سرکبن) انسان ته هم کوم غم او مصیبت ورسی، په اخلاص او پاک نیت سره خپل رب ته رجوع او دعاګانې کوی، خو کله چې مصیبت ورڅخه لیرې شی او الله تعالی ورباندې خپل رحمت (نعمت، شتمنی، اولاد او امنیت) ولوروی، ناڅاپه پکې یو شمیر، له خپل رب سره شریکان پیدا کړی (او دغه نعمتونه د خپلو باطلو خدایانو لورینه وګنی).

لِيَكْفُرُوا بِمَا آءَانَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوهُمُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

ترڅو زمونږ د نعمتونو ناشکری وکړي. (ای مشرکانو! په دې ژر تیریدونکو لږ شمیر نعمتونو) بنی مزې چرچې وکړي، خو ژر به پوه شی (چې د ناشکرو او ناسپاسو خلکو انجام او سرنوشت څه دی؟).

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يَشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

آیا مونږ د دوی د باطلو خدایانو د حقانیت لپاره کوم ښکاره دلیل نازل کړی چې د دوی د شرک په حقانیت ګواهی ورکوي (بلکه هیڅکله مو داسې کوم حکم نه دی نازل کړی).

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

او کله چې مونږ خپل رحمتونه په خلکو ولوروو، نو دوی له خوشالی نه په کالیو کې نه ځانپیری، خو کله چې ورته د خپلو ګناهونو له امله کوم عذاب او صدمه ورسې، نو بې له ځنډه (د الله تعالی له رحمته) مایوس او نا امیده شی.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

آیا په دې نه پوهیږي چې الله تعالی هرچاته چې وغواړي، روزي (او د ژوند آسانتیاوي) یې پراخوي، او هر چاته چې اراده وکړي، روزي (او تسهیلات) ورباندې محدودوي، بیشکه چې په دې اقدام کې د ایمان راوړونکو لپاره ښه درس پروت دی (چې باید په رنځ او مصیبت کې صبر او تحمل ولری او په راحت او هوسایي کې د خپل رب شکر اداء کړي).

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

نو (په هغه روزی کې چې مونږ تاسو ته درکړي) خپلو خپلوانو، مسکینانو او مساپرو ته حق ورکړي. دغه انفاق د هغو کسانو لپاره ډیر غوره دی چې د الله تعالی رضا غواړي، رښتیا هم چې دوی بریالی او (له عذابه) نجات موندونکی دی.

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّ لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا

ءَأْتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

او کومه شتمنی چې تاسو (د دې لپاره) په سود ورکوی چې په خلکو کې ستاسو مال زیات شی، د الله تعالی په نزد پکې زیاتوالی نه راځي، خو هغه چې د الله تعالی د رضا لپاره زکات ورکوي (د شتمنی د زیاتوالی دیره بڼه لار ده) نو همدا زکات ورکوونکی دی چې مال او ثواب یې څو برابره زیاتوي.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرَكُونَ ﴿٤٠﴾

الله تعالی هغه ذات دی چې تاسو یې پیدا کړي، بیا یې درته روزی درکړه، بیا مو مړه کوي، او بیا مو بیرته را ژوندی کوي. آیا ستاسو په (خودساخته) معبودانو کې داسې کوم یو شته چې دغه چارې سرته ورسولي شي. نو پاک او لوړ ذات دی (الله تعالی) له دې چې شریکان ورسره وټاکي.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ

بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

د خلکو د ناوړو اعمالو (کفر او شرک، ظلمونو، له الهی حدودو د تیریو او اخلاقي فساد) له امله په وچه او بحر کې فساد او تباهی (لکه قحط او وچکالی، ناحقه قتلونه، زیات مرګونه او بې دریغه زلزلې او سیلابونه) رامنځته شول، ترڅو (الله تعالی دوی ته) د دوی د ځینو اعمالو د سزا خوند وروځي، کیدی شي چې دوی (له ګناه او سرکشی نه) راوګرځي.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

ووایه په ځمکه کې وګرځي او په دقت سره وګوري چې د پخوانیو (مفسدینو او بدعمله خلکو) انجام او عاقبت څنګه و؟ زیاتره یې مشرکان وو (او د شرک له امله تباه شول).

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ ^ص

يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾

(نو ای مخاطبه! د شرک د بطلان په نظر کې نیولو سره) په پوره اخلاص او پاک نیت سره، دې برحق دین اسلام ته مخ وگرځوه، وړاندې له هغې ورځې چې د الله تعالی له حضوره یې خنډیدل نشته، هغه ورځ چې ټول خلک به ډله ډله او ټولې ټولې شی، (مؤمنان به جنت، او کافران به دوزخ ته واستول شی) «فريق في الجنة و فريق في السعير» (سورة الشوری).
فريق في السعير» (سورة الشوری).

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

څوک چې کافر شی د کفر سزا یې خپله ده او څوک چې نیک عمله او صالح وی د ځان لپاره (جنت ته د رسیدو او هلته د تلپاتې مجل هستوګنځی د لاسته راوړلو) لار برابروي.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

ترڅو الله تعالی نیک عملو مؤمنانو ته پخپل فضل (د یوې نیکې په مقابل کې له لسو تر اوو سوو چنده زیات) اجر ورکړی (او کافران له خپل رحمت نه بې برخې کړی) بې له شکې چې (الله تعالی) کافران نه خوښوی.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۗ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ وَلِتَجْرِيَ

الْفُلكِ بِأَمْرِهِ ۗ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

او د الله تعالی (د قدرت او ربوبیت) له نېبو یوه دا ده چې (د باران) زیری ورکونکی بادونه رالېږی، ترڅو تاسو ته د خپل رحمت ثمره در وځکی، او هم د هغه په امر (د دغو بادونو په وسیله) کښتی وچلېږی او تاسو د الله تعالی فضل (د بحری سفرونو او تجارتي مالونو په وړلو راورلو سره اقتصادي ګټه) ترلاسه (او په الهی نعمتونو) شکر وباسی.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ

الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

او (ای پیغمبره!) بیشکه چی ستانه وړاندي مو هم پیغبران د هغوی خپلو خپلو قومونو ته له روښانه دلایلو سره استولی، او بیا مو له مجرمینو څخه انتقام اخستی (او له مؤمنانو سره مو مرسته کړې ځکه) له مؤمنانو سره مرسته زمونږ په عهده د هغوی ثابت حق دی.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

الله تعالی هغه ذات دی چې بادونه رالوزوی، او د هغو په وسیله وریځي هوا ته پورته کوی، بیا یې چې څنګه خوښه وی په آسمان کې یې خوروی او په برخو او توتو یې ویشی، نو (ای مخاطبه) باران ته به ګوري چې له وریځو راووری، او الله تعالی یې پخپلو بندګانو کې چاته چې یې اراده وشي رسوی او هغوی ورباندې خوښی او خوشحالی کوی (په همدې توګه به الله تعالی د اسلام مقدس دین په ټوله نړۍ کې خپور کړی).

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾

او د باران له وربښت نه وړاندې دوی سخت ناامیده او مایوسه وو.

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ

ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

نو (ای انسانه!) د الله تعالی د رحمت آثارو ته په دقت وګوره چې څنګه وچه او مړه ځمکه راژوندی کوی، په همدې توګه (پخپل قدرت سره) مړی هم راژوندی کوی ځکه الله تعالی پخپلو ټولو چارو او اقداماتو پوره قدرت لرونکی او برلاسی ذات دی (او دا هم کولی شی چې د انسانانو د مړو زرونو وچې ځمکې هم د خپل الهی رحمت په باران سره خړوبی او د ایمان روح پکې راژوندی کړی).

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

(هو د باران له امله مړه او کلکه ځمکه، ژوندی او زرغونه شی او خلک پرې خوښ او خوشاله شی) خو که ناڅاپه ورباندې (مضره او سوزوونکی) سیلی ورواستو، او دوی خپل زراعتي کښتونه زیر زبیبلی وویښی (نو د بې ایمانه او ضعیف الایمان کسانو نیتونه سمدلاسه په بله واوری او د خپلو ګناهونو د جبران او توبې په ځای) کفران او ناشکری ته مخه کړی.

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

(دوی چي کفر يي په ايمان مقدم او محترم گڼلی، کاملاً د مرو په شان دی) نو ته (خپل اسلامي دعوت) په مرو اورولی نشي او نه يي په هغو کڼو اورولی شي چي (په اعتراض او عناد سره) درنه مخ گرځوی.

وَمَا أَنْتَ بِهَدِ الْعَمِي عَنْ ضَلَالِهِمْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

او زره مری گمراهان هم د هدايت په لاره نشي برابرولي، يوازي هغه کسان ستا دعوت اوري او (د زره په مينه ورته لبيک وايي) چي زمونږ په (قرآني) آيتونو ايمان او باور لري او زمونږ احکامو او فرامينو ته يي (په مينه او ورين تندي) غاړه ايښی ده.

﴿اللهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ ﴿٥٤﴾

الله تعالی هغه ذات دی چي تاسو يي له کمزوري (کمزوري نطفی) څخه پيدا کړی، بيا يي د ماشومتوب له کمزوري نه وروسته د خوانی قوت او پياوړتيا درکړه، بيا يي د خوانی له قوت او قدرت نه وروسته، ضعف او بوډانتوب ته ورسولی. هر څه چي (الله تعالی) وغواړی پيدا کوی يي، ځکه هغه پوه او قدرت لرونکی ذات دی او د انسانی وجود دغه مختلف مراحل يي د قدرت يو بل ډير ښه مثال دی).

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

او د قيامت د قيام په ورځ به مجرمين سوگندونه يادوی چي (په برزخ يا دنيا کي يي) ايله يو ساعت ژوند کړی. دوی (همداسي چي په قيامت کي دروغ وايی او له حقيقت نه منحرف دی په دنيا کي هم له حق نه باطل ته) کاره وو.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ
الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّا كُنَّا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

او پوهان او د ایمان په نور منور کسان به ورته وویي چې تاسو د الله په کتاب (لوح محفوظ کې د قضا او قدر په حساب په دنیا او برزخ کې) د قیامت تر ورځې ژوند کړی، نو نن د قیامت ورځ ده، چې تاسو (د خپل جهل او عناد له مخې د دغې ورځې په وقوع او حقیقت) نه پوهیدئ.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ

يَسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

نو په دغه ورځ به هغو کسانو ته (چې د کفر او شرک په غوره کولو سره یې پخپلو ځانونو) ظلم کړی، هیڅ ډول عذر او پلمې گټه و نه لری، او نه به ورته وویل شی چې (د خپلو ظلمونو له امله) معذرت وغواړی.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلِيَنْجِئَهُمْ

بِآيَةٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

او بیشکه چې مونږ په دې قرآن کې خلکو ته هر ډول مثالونه بیان کړل، او (ای پیغمبره) که ته دوی ته (د دوی د فرمایش سره سمه) معجزه هم راوړي، کافران به وویي چې تاسو باطل پرستان یی (او معجزه مو هم باطله ده).

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

په همدې توگه الله تعالی د هغو کسانو په زړونو، د (بدمرغی) مهر ونه وهی چې له حق پیژندنې او معرفت نه یې برخې دی.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا

يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

نو (ای پیغمبره!) د کافرانو (په اذیت، شرارت او بغاوت مه خفه کیره، په پیغمبرانه) صبر او تحمل (اسلامی دعوت او تبلیغ ته ادامه ورکړه) بیشکه چې د الله تعالی وعده حقه ده، دغه (مفسد او بد عقیده کسان) نه خو تا بې صبرې ته هڅولی شی او نه دې له خپل ټینګ عزم او دریځ نه په شا کولی شی.

« تمت سورة الروم بعون الله رب العالمين »

=====